

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/83/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010613
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6422010613.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Andreja Matušovica a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí dňa 12. novembra 2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 13.05.2025, sp. zn. 4T/92/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., E. bytom F. XX, G. C. D. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.11.2024, sp. zn. 3T/13/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 09.10.2025, sp. zn. 2To/30/2025, ktorým mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, nakoľko pokladá uvedený trest na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

II. Vo výrokoch o vine a náhrade škody zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného od 6.8.2024, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 C. D., G. H. I. B., v podkroví rodinného domu majiteľky F. J., nar. XX.XX.XXXX, na K. L. M. XXX/XX, kde v tom čase spoločne s ňou býval, zo zásuvky obývacej steny odcudzil rôzne šperky zo žltého kovu, a to 1 kus pánska obrúčka zo zliatiny zlata 585/1000 o hmotnosti 1,93 g, 1 kus dámska obrúčka zo zliatiny zlata 585/1000 o hmotnosti 0,38 g, 1 kus dámsky prsteň DP barok Au 585/1000 o hmotnosti 5,87 g s osadeným fialovým kameňom hm. 9,2 ct., 3 kusy dievčenské prstene Au 585/1000 o hmotnosti 1,06 g, 1 kus retiazkový náramok na ruku RT pil Au 585/1000 o hmotnosti 3,48 g, 1 pár detské náušnice Au 585/1000 o hmotnosti 0,88 g, úlomky Au 585/1000 o hmotnosti 7,14 g, a predmetné šperky následne v priebehu mesiaca august 2020 postupne odpredal v niekoľkých prevádzkach záložní v meste F. a v meste H. I. B., N. týmto svojím konaním spôsobil F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., L. M. XXX/XX, celkovú škodu vo výške 811,48,-Eur.

Za to súd obžalovanému uložil podľa 212 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú F. J., nar. X.X.XXXX v H. I. B., bytom K. L. M. XXX/XX, D., škodu vo výške 811,48,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por., súd poškodenú F. J., nar. X.X.XXXX v H. I. B., bytom K. L. M. XXX/XX, D., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Naproti tomu, súd podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil trestnú vec obžalovaného za skutok právne kvalifikovaný v rozsudku ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v úmysle získať finančné prostriedky niekedy v letných mesiacoch roku 2020 C. D., okres H. I. B., sa zoznámil so F. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorej počas niekoľkých osobných stretnutí tvrdil, že chce s ňou spoločne bývať, za ktorým účelom mu táto v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 pod zámienkou uhradenia depozitu za presnejšie nešpecifikovaný nájomný byt C. D. O. finančné prostriedky vo výške 700,- €, k čomu jej však nepredložil doklad o uhradení depozitu a do žiadneho nájomného bytu sa nikdy spoločne nenasťahovali, čím týmto svojim konaním spôsobil F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., L. M. XXX/XX, celkovú škodu vo výške 700,-Eur,

G. P. H. I. B., G. všeobecnej vnútornej správy, nakoľko žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok proti majetku.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.07.2025, a to proti výroku o vine, treste, náhrade škody, ako aj proti konaniu, ktoré vyhláseniu rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný v prvom rade podrobne poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku pokiaľ ide určenie výšky škody, s ktorým sa nestotožnil. Súd podľa neho v predmetnej veci nezistil skutkový stav v takom rozsahu, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, čo je v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Na podporu svojich tvrdení v tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 6To 88/2018. Je neprípustné, aby si okresný súd týmto spôsobom kompenzoval svoju dôkaznú núdzu vo vzťahu k vlastnej verzii skutkového deja. Rozhodujúci podľa neho musí byť za každých okolností dôkazný materiál, ktorý je obsahom súdneho spisu, a nie len domnienky alebo subjektívne dôkazovo ničím nepodložené predstavy.

Ďalej argumentoval tým, že znalec predmet ohodnotenia, zlaté kovy, nikdy fyzicky nevidel, a teda nevedel, v akom reálnom kvalitatívnom a kvantitatívnom stave sa nachádzali. Pri vypracovaní odborného vyjadrenia sa preto spoliehal len na údaj zo záložne pri spisovaní záložnej zmluvy bez chýbajúcich údajov o veku, miere opotrebenia, poškodenia a podobne, kde aj tieto údaje majú vplyv na určenie hodnoty zlatých kovov. V danom prípade sa nejedná o „zlato“ ako kov obchodovateľný na trhu, burze a podobne, ale ide o zlomkové zlato, ktorého hodnota sa počíta úplne inak. Pri založení veci do záložne sa neuvádza, či je predmet zálohu poškodený, jeho vek, miera opotrebenia a podobne, ale len druh zálohu, množstvo a cena ohodnotenia záložňou. Znalec preto nesprávne uviedol, že pokiaľ by bol záloh napr. poškodený, bolo by to tam uvedené. Stav založenej veci odráža cena určená záložňou ako hodnotu zálohu. Pokiaľ tak znalec veci reálne neohládol, nemohol určiť ich cenu, čo je vzhľadom na jej hraničnú hodnotu podstatné pre určenie, či je skutok trestným činom. V takomto prípade by preto bolo správne vychádzať z ceny, za ktorú kovové zlato ocenila záložňa, lebo len jej pracovníci videli zlaté kovy aj fyzicky. Pokiaľ je v závere odborného vyjadrenia uvedené, že sa ohodnocovali zlaté kovy bližšie neurčeného množstva, opodstatnene vyvstáva otázka, ako v danom prípade znalec určil hodnotu zlatých kovov, keď

ich reálne ani nevidel, ani nevie určiť ich množstvo, a to bez ohľadu na zložitosť výpočtu určenia ceny zlatých kovov v odôvodnení odborného vyjadrenia.

Vzhľadom na uvedené si súd podľa obžalovaného nekriticky a bez dostatočného odôvodnenia osvojil a prijal závery odborného vyjadrenia, pričom posúdenie viny obžalovaného je založené na určení výšky škody, t. j. hodnoty zlatých kovov. Ani znalec na hlavnom pojednávaní presvedčivo nevysvetlil, ako dospel k hodnote zlatých kovov, pričom ešte navyše uviedol zákon, ktorý už stratil platnosť, čo okresný súd bagatelizoval a považoval len za formálny nedostatok.

Z vyššie uvedených dôvodov, keďže nebolo preukázané, že predmetný skutok je trestným činom, navrhuje, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne aby ho oslobodil spod obžaloby.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 19.08.2025.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom a ani poškodená nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného a poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol. Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného zdôvodnenia ich odvolania a navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby. V prípade ak by sa krajský súd nestotožnil s odvolacími námietkami a uzná obžalovaného vinným navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle ust. § 44 Tr. zák., nakoľko trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.11.2024, sp.zn. 3T/13/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 09.10.2025, sp.zn. 2To/30/2025, ktorým mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia možno pokladať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výroku o treste, čo však zistené nebolo. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o vine, treste a povinnosti nahradit škodu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne, avšak z iných dôvodov než akými argumentoval obžalovaný.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutom rozsudku, nakoľko porušil ustanovenia Trestného zákona a uložil obžalovanému neprimeraný trest. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste, pričom následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Z pohľadu krajského súdu je nutné v prvom rade konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 14.05.2024 využil svoje právo odoprieť vypovedať a na ďalšie hlavné pojednávania sa nedostavoval, resp. následne písomne udelil súhlas, aby sa konali v jeho neprítomnosti, za prítomnosti zvolenej obhajkyne. Na hlavnom pojednávaní tak prvostupňový súd, za splnenia procesných podmienok podľa § 261 Tr. por., vykonal výsluch svedkyne poškodenej F. J. a svedka Q. D.. Opäť za splnenia procesných

podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. vypočul znalca z odvetvia Drahé kovy a kamene, klenoty, B. R. J. R. D. k odbornému vyjadreniu č. 618/2022 vypracovaného znaleckou organizáciou, ktorej je znalcom, S. E. A. L., T. F. podľa § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, a to odpis registra trestov na obžalovaného, pripojený spis Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/6/2022, trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/40/2023 a rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/13/2020.

V reakcii na podané odvolanie obžalovaného považuje krajský súd za nevyhnutné zvýrazniť to, akým spôsobom súd prvého stupňa odôvodnil svoj výrok o vine obžalovaného. V tomto smere poukazuje krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách 4 až 6, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Okresný súd sa dôsledne zaoberal podstatou obhajoby obžalovaného ohľadom určenia výšky škody spôsobenej poškodenej odcudzením jej šperkov. Za smerodajné v tomto smere krajský súd v zhode s okresným súdom považoval odborné vyjadrenie, ktoré je v súlade s ustanovením § 126 ods. 3 Tr. zák. a vyhláškou č. 492/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o stanovení všeobecnej hodnoty majetku relevantným podkladom pre takéto určenie a závery ktorého znalec na hlavnom pojednávaní dostatočným spôsobom objasnil, reflektujúc aj na otázky obhajoby. Išlo najmä o vysvetlenie, prečo odcudzené predmety nemusel znalec osobne obhliadnuť a napriek tomu bol spôsobilý vypočítať ich všeobecnú hodnotu, vychádzajúc z predložených záložných zmlúv, fotodokumentácie a zápisnice o výsluchu poškodenej. Okresný súd tak správne poznamenal, že o správnosti záverov odborného vyjadrenia nevznikli dôvodné pochybnosti, čo bolo dôvodom pre zamietnutie návrhu obhajoby na nové znalecké dokazovanie.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietaní odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci B. v. Fínsko zo dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpoklad tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodovanie podriadeného súdu možno považovať za dostatočne odôvodnené, čo v tomto konkrétnom prípade naplnené bolo.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. veta druhá, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odcudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zák., súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere uloženého trestu krajský súd na tomto mieste zdôrazňuje, že okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní pri vyhlasovaní odsudzujúceho rozsudku predčasne vymeral obžalovanému trest odňatia slobody, keďže v čase jeho vyhlásenia mal vedomosť o tom, že v inom konaní obžalovaného vedenom na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 3T/13/2020 bol dňa 12.11.2024 vyhlásený taktiež odsudzujúci rozsudok, ktorý bol napadnutý riadnym opravným prostriedkom, odvolaním obžalovaného a teda spis už bol v tom čase predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne. V zmysle ustálenej judikatúry a rozhodovacej činnosti súdov pri správnom a zákonnom ukladaní trestov, okresný súd mal jednoznačne počkať s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku do času, kým trestná vec obžalovaného vedená Okresným súdom v Prievidzi pod sp. zn. 3T/13/2020 bude právoplatne rozhodnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2025 mal krajský súd za preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.11.2024, sp. zn. 3T/13/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 09.10.2025, sp. zn. 2To/30/2025, uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. účinného od 6.8.2024 s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Za to súd obžalovanému uložil podľa 221 ods. 3 Tr. zák. v spojení s 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák., súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. B., nar. X.XX.XXXX v E., trvale bytom A. XXX/X, L. O., okres C. I. E., U. vo výške 425 eur, poškodenému A. D., nar. XX.X.XXXX C. I., E. bytom I., B. XXX/X, adresa na doručovanie písomností T. X, XXX XX I., škodu vo výške 400 eur, poškodenému O. O., nar. XX.X.XXXX v Lučenci, trvale bytom N. J. XXX, G. O., škodu vo výške 390 eur, a poškodenému O. V., nar. XX.X.XXXX C. J. J., E. bytom J. J., K. O. XXXX/XX, škodu vo výške 300 eur. Súd mal tiež preukázané, že obžalovaný má podľa odpisu registra trestov vyhotoveného dnešným dňom doposiaľ 28 záznamov, pričom vyššie označené odsúdenie v ňom ešte nie je evidované.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu krajský súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadáčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na účel trestu, ktorým podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadří morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V zmysle uvedeného má trest plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom – potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne a to nie len na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Obžalovaný sa v rámci odvolania domáhal aplikácie ust. § 44 Tr. zák., nakoľko mal za to, že trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.11.2024, sp. zn. 3T/13/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 09.10.2025, sp. zn. 2To/30/2025, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pokladá na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný. S touto argumentáciou obžalovaného sa krajský súd stotožnil, pričom poukazuje najmä na skutočnosť, že trestný čin, pre ktorý

bol uznaný za vinného v tomto trestnom konaní, bol oproti trestnému činu, za ktorý mu bol uložený vyššie zmienený trest odňatia slobody, menej závažný.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade nebolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu obžalovanému ukladať navýšený súhrnný trest odňatia slobody, ani žiadny iný z alternatívnych druhov trestov, keďže mal za to, že trest uložený obžalovanému, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, možno považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj na jeho nápravu a z tohto dôvodu u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu. Už pred tým uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v uvedenej výmere v danom prípade zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, a zároveň v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá súčasne všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Uloženie navýšeného súhrnného trestu obžalovanému by bolo v tomto prípade, vzhľadom na okolnosti vyznievajúce v jeho prospech, pre neho neprímerane prísne.

Vo výrokoch o vine a náhrade škody zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.